

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: PO-6S/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200421
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8020200421.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členov senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci žalobcu A. B. – I.B.+ , IČO: 32 937 776, miesto podnikania Prešov, Pavlovičovo námestie 3862/45, proti žalovanému Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Prešove, Námestie Mieru 3, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 06.05.2020 Č.j.: OU-PO-OOP2-2020/015575-005/LIS v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo dňa 10.12.2019 číslo: OU-PO-OCDPK-2019/018063-012, na základe správnej žaloby vo veciach správneho trestania takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Závery správnych orgánov

1. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 06.05.2020 Č.j.: OU-PO-OOP2-2020/015575-005/LIS ako príslušný orgán podľa § 4 ods. 2 písm. b) a § 4 ods. 4 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 137 písm. e/ zákona č. 106/2018 Z.z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 106/2018 Z.z.“) a ako odvolací orgán podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodol o odvolaní účastníka konania Igora Bilanoviča – I.B. + (ďalej len účastník konania, žalobca) proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu tak, že podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-12 zo dňa 10.12.2019 o uložení pokuty účastníkovi konania v zmysle § 148 ods. 14 písm. b/ bod 5. zákona č. 106/2018 Z.z. vo výške 165,- eur za to, že ako prevádzkovateľ nepodrobil osobné vozidlo, kat. M1 zn. ŠKODA, obchodný názov: OCTAVIA, ev.č. C., VIN: D. v ustanovenej lehote do 15.10.2016 emisnej kontrole pravidelnej, čím sa dopustil porušenia ust. § 45 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona č. 106/2018 Z.z. v spojení s ust. § 117 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z., potvrdil a odvolanie účastníka konania zo dňa 14.01.2020 zamietol.

2. Z dôkazu porušenia č. 2019-03-05-2044385975 zo dňa 05.03.2019, výstupu z Jednotného informačného systému v cestnej doprave (JISCD), ktorý bol vygenerovaný a vydaný pod hlavičkou Okresného úradu Prešov, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií, (prvostupňový správny orgán) vyplýva, že osobné vozidlo, kat. M1, zn. ŠKODA, obchodný názov: OCTAVIA, ev. č. C., VIN:

D., bolo podrobené emisnej kontrole pravidelnej dňa 15.10.2014 s jej platnosťou do 15.10.2016 (kód protokolu: 0584-007-77845-15014-175052). V uvedenom dôkaze porušenia sa ako vlastník vozidla a držiteľ osvedčenia o evidencii predmetného vozidla uvádza: Igor BILANOVIČ - I.B., Pavlovičovo námestie 3862/45, 080 01 Prešov.

3. Prvostupňový správny orgán rozkazom č. OU-PO-OCDPK-2019/018063 zo dňa 21.03.2019 uložil A. B. - I.B. + podľa ustanovenia § 149 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z. v spojení s ustanovením § 148 ods. 14 písm. b) bod 5. zákona č. 106/2018 Z.z. pokutu vo výške 165,- eur za to, že ako prevádzkovateľ vozidla porušil ustanovenie § 45 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 106/2018 Z. z. v spojení s ustanovením § 117 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z., t.j., že bez vyzvania a na vlastné náklady nepodrobil v ustanovenej lehote, do 15.10.2016, osobné vozidlo, kat. M1, zn. ŠKODA, obchodný názov: OCTAVIA, ev. č. C., VIN: D., emisnej kontrole pravidelnej.

4. Proti rozkazu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063 zo dňa 21.03.2019 podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odpor zo dňa 28.04.2019.

5. Rozhodnutím č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-3-Šr zo dňa 06.05.2019 prvostupňový správny orgán uložil A. B. - I.B. + ako prevádzkovateľovi vozidla pokutu vo výške 165,- eur za to, že nepodrobil v ustanovenej lehote vozidlo, ev. č. C., VIN: D., emisnej kontrole pravidelnej.

6. Proti rozhodnutiu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-3-Šr podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie zo dňa 16.06.2019.

7. Prvostupňový správny orgán dňa 09.07.2019 predložil v zákonom stanovenej lehote predmetné odvolanie spolu so svojim vyjadrením a spisovým materiálom odvolaciemu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Prvostupňový správny orgán nedal účastníkovi konania v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku možnosť vyjadriť sa v určenej lehote pred vydaním rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-3-Šr k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

8. Odvolací orgán zistil v konaní prvostupňového orgánu viacero nedostatkov a pochybení, pre ktoré rozhodnutím č. OU-PO-OOP2-2019/037190-002/LIS zo dňa 03.09.2019 podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-3-Šr zo dňa 06.05.2019 a vec vrátil správne orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne odvolací orgán dňa 03.10.2019 vrátil spisový materiál prvostupňovému orgánu správne.

9. Prvostupňový správny orgán prostredníctvom listu zo dňa 08.10.2019 dal účastníkovi konania, v zmysle ustanovení § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku, možnosť v určenej lehote (7 dní od doručenia tejto výzvy) vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

10. Na vyššie uvedený list reagoval účastník konania zaslaním troch písomných vyjadrení, a to zo dňa 07.11.2019, zo dňa 08.11.2019 a zo dňa 09.11.2019.

Vo vyjadrení zo dňa 07.11.2019 účastník konania poukázal na ust. § 3 ods. 2, 4 a 5, § 27 ods. 1, § 33 ods. 2 Správneho poriadku a uviedol, že mu správny orgán neposkytol žiadnu pomoc a poučenie.

Vo vyjadrení zo dňa 08.11.2019 účastník konania poukázal na ust. § 40 ods. 1 Správneho poriadku a požiadal, aby „z dôvodu nedostatku staníc STK bola ako predbežná otázka daná Ministerstvu dopravy a to z dôvodu preukázania nevykonateľnosti pravidelnej technickej a emisnej kontroly čo je následkom nedostatku staníc STK“.

Účastník konania vo svojom podaní zo dňa 08.11.2019 zároveň požiadal o predloženie certifikátu v súlade so zákonom č. 142/2000 Z.z., pričom zároveň dodal, že „druhou otázkou pre Ministerstvo dopravy je predloženie certifikátov informačného systému v cestnej doprave na základe ktorých sa určuje dátum a čas správneho deliktu.“

Listom zo dňa 09.11.2019 účastník konania požiadal o prerušenie konania do vyjadrenia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky ku predbežnej otázke.

11. Prvostupňový správny orgán prostredníctvom emailovej správy zo dňa 12.11.2019 požiadal Ministerstvo dopravy a výstavby SR o usmernenie najmä vzhľadom na podanie zo dňa 08.11.2019

účastníka konania. Príslušné ministerstvo reagovalo zaslaním emailovej správy zo dňa 13.11.2019, v ktorej uviedlo, že o žiadnu predbežnú otázku sa v tomto prípade nejedná.

12. Rozhodnutím č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 prvostupňový správny orgán uložil A. B. - I.B. + ako prevádzkovateľovi vozidla ev. č. C. za správny delikt pokutu vo výške 165,- eur v zmysle ustanovenia § 148 ods. 14 písm. b) bod 5. zákona č. 106/2018 Z. z., t. j. za to, že nepodrobil vozidlo v ustanovenej lehote, do 15.10.2016, emisnej kontrole pravidelnej podľa § 45 ods. 1 písm. b) prvého bodu.

13. V odôvodnení rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 prvostupňový správny orgán upriamil pozornosť na rozhodujúcu skutočnosť pre uloženie pokuty, uvedenú vo výrokovej časti rozkazu OU-PO-OCDPK- 2019/018063 a tiež v odôvodnení tohto rozkazu. Tou je nesplnenie si povinnosti prevádzkovateľa vozidla, ktorý nepodrobil vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v lehote do 15.10.2016, pričom vozidlo bolo dočasne vyradené z evidencie až dňom 30.08.2017, a do tohto dňa podliehalo emisnej kontrole pravidelnej.

Prvostupňový orgán v odôvodnení predmetného rozhodnutia tiež uviedol, že podľa ust. § 51 ods. 1 písm. a) ôsmeho bodu vyhlášky Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 137/2018 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti v oblasti emisnej kontroly: Emisnej kontrole pravidelnej v lehote do štyroch rokov po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v dvojročných lehotách podlieha vozidlo kategórie M1. Určenie kategórie vozidla v tomto prípade dokladajú aj údaje z informačného systému JISCD. Nakoľko ostatná emisná kontrola bola na vozidle vykonaná dňa 15.10.2014, v zmysle vyššie uvedeného sa správny orgán stotožnil s tým, že nasledujúca emisná kontrola mala byť vykonaná v lehote do dvoch rokov od tohto dátumu, teda do 15.10.2016.

Tiež poukázal na ust. § 148 ods. 26 zákona č. 106/2018 Z. z. a zároveň dodal, že k porušeniu povinnosti v tomto prípade malo dôjsť odo dňa 15.10.2016, ako posledného dňa lehoty na vykonanie emisnej kontroly pravidelnej na predmetnom vozidle. Správny orgán považuje lehotu piatich rokov v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia za zachovanú. Rovnako považuje za zachovanú aj lehotu dvoch rokov, nakoľko príslušný správny orgán sa dozvedel o porušení povinnosti až dňom vytvorenia Výstupu z Jednotného informačného systému v cestnej doprave (dôkaz porušenia) č. 2019-03-05-2044385975 s dátumom vytvorenia 05.03.2019 o 06:59 hod.

Argumentoval, že účastník konania sa v tomto konaní nedopustil priestupku, ale správneho deliktu (na čo ho upozorňuje aj text rozkazu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063) v zmysle ust. § 148 ods. 14 písm. b) piateho bodu zákona č. 106/2018 Z.z..

Poukázal, že účastník konania nepredložil listinné dôkazy - akým je primárne protokol o vykonaní emisnej kontroly, ktorý by dokazoval, že k porušeniu povinnosti prevádzkovateľa vozidla nedošlo.

Zdôraznil, že Jednotný informačný systém v cestnej doprave (JISCD) nie je meradlom v zmysle § 8 zákona č. 142/2000 Z.z.. Poukázal, že podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 387/2015 Z.z. cestný informačný systém je informačný systém verejnej správy na úseku cestnej dopravy podľa osobitných predpisov, ktorý sa vedie na účely konaní orgánov verejnej moci, výkonu kontroly, evidencie údajov, vzdelávania a nadobúdania odborných spôsobilostí na úseku cestnej dopravy.

Dôvodil, že správny orgán vydal toto rozhodnutie o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla podľa ust. § 148 ods. 14 písm. b) piateho bodu zákona č. 106/2018 Z.z., a na základe zisteného a potvrdeného stavu veci mal za preukázané, že prevádzkovateľ vozidla nepodrobil vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v zákonom určenej lehote.

14. Proti rozhodnutiu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie zo dňa 14.01.2020.

15. V odvolaní zo dňa 14.01.2020 účastník konania namietal, že ustanovenie § 45 ods. 1 písm. b) prvého bodu zákona č. 106/2018 Z. z. a z toho vyplývajúca povinnosť pre jeho osobu je z jeho strany nevykonateľná a to z dôvodu, že štátne orgány nezabezpečili také podmienky aby vykonalsvojim motorových vozidlom evidenčné číslo C. pravidelnú technickú kontrolu a to z dôvodu nedostatku prevádzkovaných staníc technickej kontroly v mieste pobytu jeho osoby t.j. v meste Prešov ako prevádzkovateľa motorového vozidla ev.č. C..

16. K vyššie uvedenému tvrdeniu účastníka konania odvolací orgán konštatoval, že stanice technických kontrol v Slovenskej republike tvoria tzv. sieť staníc technických kontrol. Zriadenie ďalšej stanice

technickej kontroly nad rámec existujúcej siete povoľuje Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Podmienky na zriadenie stanice technickej kontroly nad rámec existujúcej siete upravuje Príloha č. 1 k zákonu č. 106/2018 Z.z. Ak ide o zriadenie stanice technickej kontroly v rámci existujúcej siete, rozhodnutie Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky nie je potrebné. Príslušný okresný úrad v sídle kraja povoľuje zriadenie stanice technickej kontroly a neskôr aj rozhoduje o udelení oprávnení na vykonávanie technickej kontroly [§ 137 písm. a) bod 1. a 2. zákona č. 106/2018 Z. z.]. Podmienky, za splnenia ktorých schvaľovací orgán udolí navrhovateľovi povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly, stanovuje § 83 zákona č. 106/2018 Z.z.

Navyše odvolací orgán k veci dodal, že od iných účastníkov konania neregistruje podnety v súvislosti s údajným nedostatkom staníc technických kontrol v Prešove a s tým súvisiacim „neumožnením“ podrobiť vozidlá v ustanovených lehotách technickým kontrolám pravidelným.

17. Účastník konania v odvolaní ďalej poukázal na ust. § 3 ods. 2, 4, 5, § 32 ods. 1, 3 a § 33 ods. 1, § 34 ods. 3, 4, § 40 ods. 1, § 46 Správneho poriadku, ktorých porušenia sa podľa názoru odvolacieho orgánu, prvostupňový orgán nedopustil.

V odvolaní účastník konania uviedol, že správny orgán rozhodnutie OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 prijal predčasne, nakoľko sa v ňom správny orgán nevysporiadal s predbežnou otázkou, ktorú on ako účastník konania podal dňa 08.11.2019, a ani s jeho žiadosťou o prerušenie konania zo dňa 09.11.2019. Tento postup správneho orgánu neumožnil jeho osobe vyjadriť sa k rozhodnutiu o predbežnej otázke a rozhodnutiu o prerušení konania, a tým došlo k porušeniu § 3 ods. 2 Správneho poriadku.

Účastník konania tiež namietal, že správny orgán nesplnil povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci a to vyžiadanim si štatistických údajov z ministerstva dopravy.

18. Odvolací orgán k týmto odvolacím námietkam uviedol, že nie je pravda, že sa nimi prvostupňový správny orgán nezaoberal. Poukázal na vyššie spomenutú emailovú správu zo dňa 12.11.2019 adresovanú na Ministerstvo dopravy a výstavby SR a odpoveď zo dňa 13.11.2019, v rámci ktorej Ministerstvo dopravy a výstavby SR uviedlo, že sa nejedná o žiadnu predbežnú otázku v tomto prípade. Odvolací orgán tiež poukázal, že v odôvodnení rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 prvostupňový správny orgán konštatoval: „Správny orgán zároveň nezistil v konaní predbežnú otázku, tak ako ju navrhuje účastník konania, ani dôvod na začatie konania o predbežnej otázke, a teda z toho vyplývajúce následné prerušenie konania. Účastník konania ani v tejto veci nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by čo i len naznačovali tvrdenia, ako ich popisuje účastník konania.“

19. Ďalej účastník konania v odvolaní vyjadril názor, že zákon mu neukladá vykonať emisnú a technickú kontrolu mimo jeho bydliska.

20. Odvolací orgán k tomuto názoru účastníka konania argumentoval, že prevádzkovateľ vozidla má možnosť vybrať si stanicu technickej kontroly, v ktorej svoje vozidlo podrobí technickej kontrole pravidelnej. Ak sa však účastníkovi konania javí, že v Prešove je málo staníc technických kontrol, mohol predmetné vozidlo podrobiť technickej kontrole pravidelnej v inom meste.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 argumentoval, že vozidlo je možné podrobiť príslušnej kontrole na akejkolvek stanici technickej kontroly a žiaden právny predpis neukladá povinnosť prevádzkovateľovi vozidla podrobiť vozidlo príslušnej kontrole práve v oblasti miesta jeho bydliska.

21. Účastník konania sa v odvolaní vyjadril: „VNÍMAM EXTRÉMNE SANKCIE ZO STRANY ŠTÁTU AKO ĎALŠIE ZDANENIE OBYVATEĽSTVA, KEĎŽE ŠTÁTNE ORGÁNY MALI VEDOMOSŤ O NEREÁLNO M SPLNENÍ VYKONATEĽNOSTI TECHNICKEJ A EMISNEJ KONTROLY.“

22. Odvolací orgán uviedol, že na základe zisteného skutkového stavu v danom prípade nemožno hovoriť o tom, že prevádzkovateľ vozidla nemal reálnu možnosť včas vykonať - podrobiť predmetné vozidlo technickej kontrole pravidelnej.

V odôvodnení rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 prvostupňový správny orgán upozornil na to, že v súvislosti s účinnosťou zákona č. 106/2018 Z.z. nedošlo v rámci úpravy legislatívy k vzniku, ani zániku povinnosti prevádzkovateľa vozidla (účastníka konania) podrobiť vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v lehotách a spôsobom v zmysle platných právnych predpisov. Nedošlo ani k zmene lehoty

na vykonanie príslušnej kontroly vzťahujúcej sa na vozidlo účastníka konania, a nedošlo ani k sprísneniu sankcií ukladaných za porušenie uvedenej povinnosti. Naopak, z hľadiska výšky uloženej pokuty nastali okolnosti priaznivejšie pre prevádzkovateľa vozidla s odvolaním sa na § 149 ods. 6 zákona č. 106/2018 Z.z., umožňujúce úhradu pokuty vo výške jednej tretiny z uloženej výšky pokuty za splnenia jednej z podmienok v uvedenom ustanovení.

23. V odvolaní účastník konania tiež poukázal na skutočnosť dočasného vyradenia vozidla v súlade s § 119a zákona 8/2009 Z. z. v období od 30.08.2017 do 04.11.2017 a v období od 06.12.2017 do 31.05.2018. Na základe tejto skutočnosti došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu porušenia povinnosti v čase od 15.10.2016 do 21.03.2019; pričom ďalej pokračoval, že zákon č.106/2018 Z. z. nebol účinný v čase od 15.10.2016, tak ako už bolo konštatované, účinný je až od 20.05.2018.

24. Odvolací orgán k uvedenej námietke týkajúcej sa nesprávneho vyhodnotenia porušenia povinnosti argumentoval, že vo výroku rozkazu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063 zo dňa 21.03.2019 je uvedená: „Ustanovená lehota na vykonanie emisnej kontroly pravidelnej: do 15.10.2016, Lehota platnosti poslednej emisnej kontroly pravidelnej: od 15.10.2014 do 15.10.2016“. Takisto vo výroku rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 prvostupňový orgán správne uviedol: „ ... nepodrobil v ustanovenej lehote do 15.10.2016 vozidlo emisnej kontrole pravidelnej ...“. Ďalej dôvodil, že z ustanovenia § 170 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z., ktoré znie: „Konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov“, vyplýva, že prvostupňový orgán mal konať v zmysle zákona č. 106/2018 Z. z., čo aj urobil už od vydania rozkazu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063.

25. Účastník konania ďalej namietal, že na základe nepredloženia certifikátu v súlade so zákonom 142/2000 Z. z. podľa § 8 ods. 1, 2 písmeno a),ods. 3, je dôkaz porušenia pod číslom 2019-03-05-2044385975, kde nie je dátum a čas výstupom z certifikovaného meracieho zariadenia, právne nulitný.

26. Odvolací orgán k tejto námietke konštatoval, že z dôkazu porušenia č. 2019-03-05-2044385975, výstupu z Jednotného informačného systému v cestnej doprave, ktorý bol vygenerovaný a vydaný pod hlavičkou Okresného úradu Prešov, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií, vyplýva, že osobné vozidlo, ev. č. C., VIN: D., bolo podrobené emisnej kontrole pravidelnej dňa 15.10.2014 s jej platnosťou do 15.10.2016 (kód protokolu: 0584-007-77845-151014-175052). V predmetnom dôkaze porušenia je uvedený dátum vytvorenia 05.03.2019 s časom 06:59 hod.

Odvolací orgán vyššie zistený skutkový stav podporil následnou citáciou ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 387/2015 Z.z. o jednotnom informačnom systéme v cestnej doprave a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ustanovenia § 2 písm. c) zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

27. V odvolaní účastník konania ďalej namietal, že správny orgán svojvoľne a arbitrárne rozhodol o jeho vyjadrení k upovedomeniu zo dňa 07.11.2019; že správny orgán neumožnil jeho osobe vyjadriť sa k podkladu, i k spôsobu zistenia (skutkového stavu) a navrhnúť jeho doplnenie pred vydaním rozhodnutia, a kde požadoval z dôvodu rozsiahlosti troch úkonov primeranú lehotu 21 dní.

28. V súvislosti s týmito odvolacími námietkami odvolací orgán poukázal na ust. § 34 ods. 5 Správneho poriadku a dôvodil, že prostredníctvom listu č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-008 zo dňa 08.10.2019 dal prvostupňový správny orgán účastníkovi konania v zmysle § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku možnosť v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy vyjadriť sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 27 ods. 1 Správneho poriadku.

Odvolací orgán má za to, že prvostupňový správny orgán určil účastníkovi konania primeranú lehotu (7 dní) na vyjadrenie. Jeho troma vyjadreniami (zo dňa 07.11.2019, zo dňa 08.11.2019 a zo dňa 09.11.2019) sa zaoberal a bližšie ich rozpísal v rozhodnutí č. OU-PO-OCDPK- 2019/018063-012, navyše k predmetnému konaniu sa už účastník konania vyjadroval aj predtým, či už v rámci podaného odporu zo dňa 28.04.2019 i odvolania zo dňa 16.06.2019.

Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia zo dňa 10.12.2019 uviedol, že má za to, že lehota 7 dní nie je neprimerane krátka vzhľadom na dĺžku predmetného konania, vzhľadom na možnosti účastníka konania, na vyjadrenie sa v rámci riadnych opravných prostriedkov (odpor, odvolanie) aj vzhľadom na

zo zákona poskytnuté poučenia účastníkovi konania, i vzhľadom na skutočnosť, že v prípade účastníka nejde o prvé sankcionované porušenie predmetnej povinnosti, v rámci ktorého voči nemu bolo vedené správne konanie. Ďalej prvostupňový orgán dodal, že podľa ust. § 4 ods. 1 Správneho poriadku účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

29. Účastník konania v odvolaní tvrdil, že správny orgán si voči nemu ako účastníkovi konania nespĺnil povinnosť poskytovať mu pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpela jeho osoba v konaní ujmu.

30. Odvolací orgán k námietke týkajúcej sa postupu správneho orgánu voči účastníkovi konania dôvodil, že účastník konania bol v priebehu predmetného konania poučovaný, a to prostredníctvom poučenia v rozkaze zo dňa 21.03.2019 (str. 4 a 5) i poučenia v rozhodnutí zo dňa 10.12.2019 (str. 10).

31. V závere odvolania účastník konania uviedol, že s poukazom na vyššie uvedené odvolacie námietky žiada rozhodnutie č. OU-PO-OCDPK- 2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 zrušiť.

32. Prvostupňový správny orgán sprievodným listom č. OU-PO-OCDPK-2020/003544 predložil v zákonom stanovenej lehote odvolanie zo dňa 14.01.2020 spolu s predkladacou správou a so spisovým materiálom Okresnému úradu Prešov, odboru opravných prostriedkov ako odvolaciemu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

33. V predkladacej správe prvostupňový správny orgán konštatoval, že účastník konania v priebehu celého konania nepredložil ani jeden relevantný listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, že k porušeniu predmetnej povinnosti prevádzkovateľa vozidla nedošlo. Jediným listinným dôkazom, ktorý pripojil účastník konania k odporu voči rozkazu č. OU-PO-OCDPK- 2019/018063 zo dňa 21.03.2019, bolo potvrdenie o odobratí tabuliek s evidenčným číslom a osvedčenia o evidencii vozidla, ktoré poukazuje na dočasné vyradenie vozidla od 30.08.2017 do 04.11.2017. Táto skutočnosť však nemá žiadnu relevanciu k tomu, že účastník konania (prevádzkovateľ vozidla) si nespĺnil svoju povinnosť v zmysle zákona č. 106/2018 Z. z., podrobiť vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v ustanovenej lehote do dňa 15.10.2016. Poukázal na ust. § 32 ods. 2 Správneho poriadku a podotkol, že vychádzal pred vydaním rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK-2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019 zo spoľahlivo zisteného stavu veci; že má za to, že porušením predmetnej povinnosti prevádzkovateľa vozidla môže dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti cestnej premávky, užívaním vozidla bez platnej technickej resp. emisnej kontrole, ktoré nebolo podrobené kontrole jeho technického stavu, čím teda aj k ohrozeniu verejného záujmu; že pokutu uložil v zmysle zákona č. 106/2018 Z. z. a odvolaciemu orgánu navrhol odvolanie zamietnuť a rozhodnutie o uložení pokuty potvrdiť.

Citoval ustanovenie § 45 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 106/2018 Z. z. a zdôraznil, že v ňom uvedená povinnosť platí pre všetky vozidlá, ktoré sú v premávke na pozemných komunikáciách (v cestnej premávke), to znamená, že táto povinnosť sa týka všetkých vozidiel, ktoré sú prihlásené do evidencie vozidiel na orgáne Policajného zboru (na dopravnom inšpektoráte) a majú vydanú tabuľku s evidenčným číslom. Lahostajný prístup prevádzkovateľov vozidiel k vyššie uvedenej povinnosti predstavuje riziko na cestách, lebo v takomto prípade po cestách jazdia vozidlá neprispôsobené podmienkam prevádzky v cestnej premávke.

Zdôraznil, že v prípade zistenia porušenia tejto povinnosti je okresný úrad povinný konať a prevádzkovateľovi vozidla uložiť pokutu 165,- eur za neplatnú technickú kontrolu pravidelnú.

Spomínanú povinnosť musela Slovenská republika do právneho systému implementovať na základe smernice Európskej únie, podľa ktorej „v každom členskom štáte sa motorové vozidlá registrované v tomto štáte a ich prívesy a návesy podrobia pravidelným kontrolám technického stavu vozidla“.

Citoval ust. § 148 ods. 14 písm. b) bod 5. zákona č. 106/2018 Z.z. a ust. § 51 ods. 1 písm. a) bod 8. vyhlášky Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 137/2018 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti v oblasti emisnej kontroly, a argumentoval, že A. B. - I.B. + ako prevádzkovateľ predmetného vozidla má zodpovednosť za splnenie povinnosti podľa ust. § 45 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 106/2018 Z. z.. V prípade, že prevádzkovateľ vozidla nepodrobí vozidlo v ustanovenej lehote emisnej kontrole pravidelnej podľa § 45 ods. 1 písm. b) bod 2., okresný úrad mu v súlade s ust. § 148 ods. 14 písm. b) bod 5. zákona č. 106/2018 Z.z. uloží pokutu 165,- eur, čo v danom prípade prvostupňový správny orgán učinil prostredníctvom rozhodnutia č. OU-PO-OCDPK- 2019/018063-012 zo dňa 10.12.2019.

Konštatoval, že tvrdenia účastníka konania v odvolaní nemajú vplyv na výsledok daného konania. A. B. - I.B. + sa správneho deliktu preukázateľne (dôkaz porušenia č. 2019-03-05-2044385975 zo dňa

05.03.2019, výstup z Jednotného informačného systému v cestnej doprave) dopustil, a to tým, že do 15.10.2016 nepodrobil predmetné vozidlo v ustanovenej lehote emisnej kontrole pravidelnej.

34. Odvolací orgán poukázal na ustanovenie § 59 ods. 2 Správneho poriadku a na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku žalobou napadnutého rozhodnutia.

II.

Žalobné dôvody

35. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

36. Žalobca namietal, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu záviselo od posúdenia predbežnej otázky adresovanej Ministerstvu dopravy a výstavby SR, s ktorou sa žalovaný nevysporiadal. V tejto súvislosti citoval ust. § 3, 6 ods. 1 a § 32 ods. 3 Správneho poriadku. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Sžso/39/2016, z ktorého vyplýva, že aj keď Správny poriadok pojem „predbežná otázka“ nedefinuje, zo súdnej praxe vyplýva, že ide o otázku, zodpovedanie ktorej podmieňuje rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania, a súčasne je to taká otázka, rozhodnutie ktorej nepatrí do kompetencie správneho orgánu, ktorý vo veci rozhoduje. Zdôraznil, že dôvodnosť predbežnej otázky plynie zo štatútu Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Následne citoval, že Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky bod 18. tvorí štátnu dopravnú politiku v oblasti schvaľovania vozidiel, technických kontrol, emisných kontrol, kontrol originality a montáže plynových zariadení bod 19. vypracúva koncepcie a rozvojové programy v oblasti schvaľovania vozidiel, technických kontrol, emisných kontrol, kontrol originality a montáže plynových zariadení, bod 23. určuje sieť staníc technickej kontroly, pracovísk emisných kontrol a pracovísk kontroly originality.

Na základe uvedeného štatútu ministerstva dopravy a výstavby ide o otázku, zodpovedanie ktorej podmieňuje rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania a súčasne je to taká otázka, rozhodnutie ktorej nepatrí do kompetencie správneho orgánu, ktorý vo veci rozhoduje.

37. Ďalej žalobca namietal, že nesprávnym postupom správneho orgánu jemu ako účastníkovi konania sa odňala možnosť zúčastniť sa na konaní o predbežnej otázke, čo malo podstatný vplyv na rozhodnutie a náprava sa nevykonala ani v odvolacom konaní. Poukázal na to, že samotný odvolací orgán priznal komunikáciu medzi prvostupňovým správnym orgánom a Ministerstvom dopravy a výstavby SR, o ktorej nebol upovedomený, nebolo mu umožnené sa k stanovisku ministerstva vyjadriť. Prvostupňový správny orgán prostredníctvom emailovej správy zo dňa 12.11.2019 požiadal Ministerstvo dopravy a výstavby SR o usmernenie najmä vzhľadom na podanie účastníka konania zo dňa 08.11.2019, na čo príslušné ministerstvo reagovalo zaslaním mailovej správy zo dňa 13.11.2019, v ktorej uviedlo, že o žiadnu predbežnú otázku sa v tomto prípade nejedná. Žalobca poukázal, že mu nebolo toto vyjadrenie ministerstva k predbežnej otázke doručené, a tak nesprávnym postupom správneho orgánu sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní a vyjadriť sa k všetkým skutočnostiam. Podľa jeho názoru vyjadrenie ministerstva dopravy a výstavby malo podstatný vplyv na rozhodnutie, a náprava nebola urobená ani v odvolacom konaní.

38. V bode 3. žaloby žalobca uviedol, že rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. V tejto súvislosti poukázal na § 5 ods. 2 zákona č. 387/2015 Z.z.. Údaje evidované v cestnom informačnom systéme sa považujú za úplné a zodpovedajúce skutočnosti, kým nie je preukázaný opak. Proti osobe, ktorá sa v dobrej viere spolieha na údaje v cestnom informačnom systéme, nemôže iná osoba namietat, že tieto údaje nie sú úplné alebo nezodpovedajú skutočnosti. Zo strany žalovaného ide o nepravdivý dôkaz a to z dôvodu, že ustanovenie § 5 ods. 2 zákona č. 387/2015 Z.z. sa vzťahuje na údaje evidované v cestnom informačnom systéme a nevzťahuje sa na dátum a čas výstupu z jednotného informačného systému v doprave, ktorý je údajným dôkazom porušenia č. 2019-03-05-2044385975 s dátumom vytvorenia 05.03.2019 o 06:59 hod. Žalobca argumentoval, že dátum a čas vytvorenia výstupu je meraná veličina, ktorá ma väzbu na zánik zodpovednosti za priestupok v súlade s § 20 zákona 372/1990 Zb.. Orgán verejnej moci nepreukázal certifikátom, že dátum a čas na výstupe č. 2019-03-05-2044385975 z jednotného informačného systému v cestnej doprave, je pravdivý. Zákonodarca nezbavil orgány verejnej moci aplikovať zákon č. 142/2000 Z.z. pri vytváraní

výstupov z jednotného informačného systému vedeného v súlade so zákonom č. 387/2015 Z.z.. Ak by zákonodarca považoval za potrebné, aby sa zákon č. 142/2000 Z.z. nevzťahoval na zákon č. 387/2015 Z.z. a súčasne na zákon č. 372/1990 Zb., uviedol by to priamo v zákone, ako je to uvedené vo vzťahu k osobitnému predpisu o sprístupnenie informácií - § 5 ods. 3 zákona č. 387/2015 Z.z., z ktorého vyplýva, že na neverejné časti registrov cestného informačného systému sa nevzťahuje osobitný predpis o sprístupňovaní informácií.

39. Žalobca zhrnul, že rozhodnutie správnych orgánov vo veci správneho deliktu a preukázateľne dôkaz porušenia zo dňa 05.03.2019, výstup z Jednotného informačného systému v cestnej doprave je nepravdivé, a to z dôvodu nepreukázania pravdivosti dátumu a času vytvorenia výstupu z jednotného informačného systému v cestnej doprave certifikátom v súlade so zákonom č. 142/2000 Z.z.. Rozhodnutia správnych orgánov sa opierajú o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Žalobca sa domnieva, že správne orgány sa snažili klamlivo navodiť situáciu údajného užívania vozidla bez platnej technickej resp. emisnej kontroly, čo sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, a to z dôvodu neexistencie takéhoto dôkazu, ba práve naopak nedostatok staníc technickej kontroly žalobcovi neumožnilo používanie vozidla, a to z dôvodu neumožnenia zo strany orgánov verejnej moci vykonanie technickej resp. emisnej kontroly a z toho plynúce nemožnosti využívania vozidla v cestnej premávke. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Asan/3/2017 zo dňa 27.04.2018, z ktorého citoval. Zvlášť poukázal, že verejná správa je službou verejnosti a základné právo konania uvedené v § 3 Správneho poriadku je potrebné interpretovať v duchu európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupu a činnosti verejnej správy, súhrne označovaných ako princípy dobrej správy. Žalobca zastáva názor, že v rozhodnutí žalovaného boli porušené oba princípy, t.j. princíp dobrej štátnej správy, ako aj princíp legality štátnej moci, pričom odvolací orgán sa nevysporiadal ani s porušovaním princípu dobrej štátnej správy, ako aj princípom legality štátnej moci v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, čo žalobca namietal už v odvolaní zo dňa 16.06.2019.

40. Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalobca domnieva, že žalovaný posúdil vec po právnej strane nesprávne. Žalobca žiadal vo veci nariadiť pojednávanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

41. K podanej správnej žalobe sa žalovaný vyjadril písomným stanoviskom zo dňa 07.10.2020, v ktorom zotrval na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v preskúmanom rozhodnutí. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a žalobcovi nepriznať právo na náhradu trov konania. Súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

IV.

Replika žalobcu

42. K vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe zaslal žalobca repliku dňa 18.11.2020, v ktorej žiadal prizvať znalca z príslušného odboru a odvetvia, ktorý by dal povedť na otázku „Ako dlho je nutné čakať na vykonanie EMISNEJ KONTROLY PRI AKTUÁLNOM MNOŽSTVE VOZIDIEL PODLIEHAJÚCICH EMISNEJ KONTROLE V OKRESE PREŠOV S PRIHLIADNUTÍM NA SKUTOČNOSŤ, ŽE MESTO PREŠOV JE SPÁDOVE MESTO SO STANICAMI EMISNEJ KONTROLY PRE NÁKLADNE VOZIDLÁ CELÉHO PREŠOVSKÉHO KRAJA“.

Ďalej žalobca uviedol, že v dôkaze porušenia je dátum vytvorenia 05.03.2019 s časom 06:59, ktorého zákonnosť žalovaný na základe argumentácie žalobcu v žalobe o nezákonnosti daného dátumu a času v predmetnom dôkaze porušenia nevyvrátil procesnou obranou, ale zopakoval argumentáciu zo svojho rozhodnutia.

V.

Skutkové zistenia a právne závery správneho súdu

43. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 165/2015 Z.z. správny súdny poriadok, (ďalej len SSP), podľa ktorého správny súd postupoval v predmetnom konaní.

44. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

45. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

46. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

47. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

48. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

49. Podľa § 114 SSP, ak sa riadne predvolaní účastníci konania alebo ich zástupcovia na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

50. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutia a konanie, ktoré im predchádzalo, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu, vypočul poverenú zástupkyňu žalovaného, konal v neprítomnosti žalobcu v súlade s § 114 SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutia a postup správnych orgánov sú v súlade so zákonom.

51. Predmetom preskúmania je rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 165,- eur žalobcovi ako prevádzkovateľovi vozidla za porušenie ustanovení špecifikovaných vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

52. Z administratívneho spisu vyplýva, že správny orgán prvého stupňa dňa 21.03.2019 vydal rozkaz o uložení pokuty číslo: OU-PO-OCDPK-2019/018063 za spáchanie správneho deliktu žalobcom podľa § 148 ods. 14 písm. b/ piateho bodu zákona č. 106/2018 Z.z., ktorý bol žalobcovi doručený dňa 15.04.2019. Žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odpor proti vyššie uvedenému rozkazu o uložení pokuty. Správny orgán prvého stupňa posúdil podaný odpor a zistil, že v danom prípade nenastali dôvody na odmietnutie odporu podľa § 149 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z.. V súlade s § 149 ods. 13 zákona č. 106/2018 Z.z. včas podaným odporom sa rozkaz zrušil v celom rozsahu a správny orgán pokračoval v konaní o správnom delikte. Doručenie rozkazu žalobcovi sa považovalo za prvý úkon v konaní o správnom delikte podľa § 148 zákona č. 106/2018 Z.z.. Správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie o uložení pokuty číslo: OU-PO-OCDPK-2019/018063-3-Šr zo dňa 06.05.2019, voči ktorému sa žalobca odvolal. Správny orgán prvého stupňa odvolanie žalobcu odstúpil odvolaciemu orgánu, ktorý v danej veci vydal rozhodnutie pod číslom: OU-PO-OOP2-2019/037190-002/LIS zo dňa 03.09.2019, ktorým sa daná vec zrušila a vec sa vrátila prvostupňovému správne mu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Správny orgán prvého stupňa začal opätovné konanie vo veci, vyzval žalobcu upovedomením zo dňa 08.10.2019, aby sa v lehote do 7 dní písomne vyjadril k podkladom pred vydaním rozhodnutia. Táto výzva bola žalobcovi doručená 04.11.2019. Dňa 11.11.2019 bolo správne mu orgánu doručené vyjadrenie žalobcu. Správny orgán prvého stupňa dospel k záverom, že predmetom konania je porušenie práve jednej zákonom uloženej povinnosti prevádzkovateľa vozidla podľa § 45 ods. 1 písm. b/ druhého bodu zákona č. 106/2018 Z.z. bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť v stanovenej lehote vozidlo emisnej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom, a to zákonom č. 106/2018 Z.z..

Správny orgán prvého stupňa dospel k záveru, že nezistil v konaní predbežnú otázku, tak ako ju navrhol žalobca, ani dôvod na začatie konania o predbežnej otázke a z toho vyplývajúce prerušenie konania. Konštatoval, že žalobca v tejto veci nepredložil žiadne listinné dôkazy. Zdôraznil, že žiaden právny

predpis nestanovuje podrobenie vozidla príslušnej kontrole v posledný deň jej platnosti. Je možné podrobiť príslušnej kontrole motorové vozidlo na akomkoľvek pracovisku emisnej kontroly a žiaden právny predpis neukladá povinnosť prevádzkovateľovi vozidla podrobiť vozidlo príslušnej kontrole práve v oblasti miesta jeho bydliska. Žalobca nepredložil protokol o vykonaní emisnej kontroly, ktorý by dokazoval, že k porušeniu povinnosti prevádzkovateľovi vozidla nedošlo. Jediným listinným dôkazom, ktorý pripojil žalobca k odporu proti rozkazu zo dňa 21.03.2019 bolo potvrdenie o odobratí tabuliek s evidenčným číslom a osvedčenie o evidencii vozidla, ktoré poukazuje na dočasné vyradenie vozidla od 30.08.2017 do 04.11.2017. Táto skutočnosť však nemá žiadnu relevanciu k tomu, že žalobca ako prevádzkovateľ vozidla si nespĺnil svoju povinnosť v zmysle zákona č. 106/2018 Z.z. podrobiť vozidlo emisnej kontrole pravidelnej v ustanovenej lehote do 15.10.2016.

53. Podľa § 45 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona č. 106/2018 Z.z., prevádzkovateľ vozidla je povinný bez vyzvania a na vlastné náklady motorové vozidlo podrobiť emisnej kontrole pravidelnej v lehotách, spôsobom a v rozsahu ustanovenými vykonávacím právnym predpisom podľa § 136 ods. 3 písm. h/.

54. Podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 106/2018 Z.z., emisnej kontrole pravidelnej podlieha motorové vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike a nie je dočasne vyradené z evidencie vozidiel; to neplatí pre jednotlivo vyrobené vozidlo s obmedzenou prevádzkou schválené podľa § 26.

55. Podľa § 148 ods. 14 písm. b/ bod 5. zákona č. 106/2018 Z.z., okresný úrad uloží prevádzkovateľovi vozidla pokutu 165,- eur za každé vozidlo, ak nepodrobí vozidlo v ustanovenej lehote emisnej kontrole pravidelnej podľa § 45 ods. 1 písm. b/ druhého alebo štvrtého bodu.

56. Podľa § 148 ods. 24 zákona č. 106/2018 Z.z., o viacerých správnych deliktach toho istého páchatela podľa odsekov 13 až 19 sa rozhodne a sankcia sa uloží vo viacerých samostatných konaniach vedených podľa vozidla, v súvislosti s ktorým bol správny delikt spáchaný, a osobitne pre každé porušenie povinnosti. Samostatné konania o správnych deliktach podľa tohto odseku nemožno spojiť do spoločného správneho konania, ani o takých správnych deliktach rozhodnúť jedným rozhodnutím.

57. Podľa § 148 ods. 26 zákona č. 106/2018 Z.z., pokutu možno uložiť do dvoch rokov odo dňa, keď sa príslušný správny orgán dozvedel o porušení povinnosti, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

58. Podľa § 149 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z., ak je nepochybne zistené, že osoba sa dopustila konania, ktorým porušila povinnosť podľa tohto zákona, správny orgán bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty podľa § 148 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), ods. 2 písm. a) alebo písm. b), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. a), ods. 6 písm. a), ods. 12 písm. a) alebo ods. 13 až 19.

59. Podľa § 149 ods. 2 zákona č. 106/2018 Z.z., podkladom pre vydanie rozkazu sú najmä výpisy z informačného systému evidencie vozidiel, výpisy z cestného informačného systému, celoštátneho informačného systému technických kontrol, celoštátneho informačného systému emisných kontrol, celoštátneho informačného systému kontrol originality, celoštátneho informačného systému montáže plynových zariadení, rozhodnutia okresného úradu o nariadení technickej kontroly, emisnej kontroly alebo kontroly originality, oznámenia od orgánov vykonávajúcich dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, protokoly o kontrole z vykonaného odborného dozoru alebo iné dôkazy, ktoré nepochybne preukazujú, že osoba sa dopustila konania, ktorým porušila povinnosť podľa § 148 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), ods. 2 písm. a) alebo písm. b), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. a), ods. 5 písm. a), ods. 6 písm. a), ods. 12 písm. a) alebo ods. 13 až 19.

60. Podľa § 149 ods. 6 zákona č. 106/2018 Z.z., ak bola pokuta uložená za nepodrobenie vozidla technickej kontrole, emisnej kontrole alebo kontrole originality, pokuta sa považuje za uhradenú v plnej výške, ak do 15 dní odo dňa doručenia rozkazu je na platobný účet uvedený v rozkaze pripísaná jedna tretina z uloženej výšky pokuty a zároveň v tejto lehote vozidlo je

- a) podrobené príslušnej kontrole uvedenej v rozkaze,
- b) vyradené z evidencie,
- c) odhlásené do cudziny alebo
- d) dočasne vyradené z evidencie.

61. Podľa § 149 ods. 10 zákona č. 106/2018 Z.z., účastník konania môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor správnemu orgánu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť; v odôvodnení sa uvedú rozhodujúce skutočnosti, o ktoré sa opiera obrana proti výroku uvedenému v rozkaze a zároveň sa označia dôkazy na preukázanie tvrdení účastníka konania. K odporu sa pripoja listinné dôkazy, ktorých sa účastník konania dovoľáva. O tomto musí byť účastník konania v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 Správneho poriadku sa nepoužije.

62. Podľa § 149 ods. 13 zákona č. 106/2018 Z.z., včas podaným odporom, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 11, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a správny orgán pokračuje v konaní o správnom delikte, ak odsek 14 neustanovuje inak. Ak pred vydaním rozkazu nebol proti účastníkovi rozkazného konania ako účastníkovi konania o správnom delikte podľa § 148 urobený iný úkon, doručenie rozkazu účastníkovi konania sa považuje za prvý úkon v konaní o správnom delikte podľa § 148.

63. Podľa § 157 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z., ak v tomto zákone alebo v osobitnom predpise nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje Správny poriadok.

64. Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ bod 8. vyhlášky č. 137/2018 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti v oblasti emisnej kontroly, emisnej kontrole pravidelnej v lehote do štyroch rokov po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v dvojročných lehotách podlieha vozidlo kategórie M1 okrem vozidla kategórie M1 so zážihovým motorom s nezdokonaleným emisným systémom, ktoré podlieha emisnej kontrole pravidelnej v lehote do jedného roka po jeho prvom prihlásení do evidencie a potom periodicky v jednoročných lehotách.

65. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

66. Podľa § 21 ods. 1 (veta prvá) Správneho poriadku, správny orgán nariadi pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

67. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

68. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

69. Podľa § 34 ods. 4, ods. 5 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správnemu orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

70. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať prepísané náležitosti.

71. Podľa § 47 ods. 1 veta prvá, ods. 2, ods. 3 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

72. Správny súd považuje za potrebné uviesť a zdôrazniť, že správny súd preskúmava zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí, to znamená, že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“, resp.

„pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia a právomocí všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúvaní postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomocí ktorých patrí predovšetkým preskúvanie právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (napr. I.ÚS 217/2015).

73. Základné princípy vzťahujúce sa na správne trestanie možno vyvodiť zo všeobecných ústavných požiadaviek na uplatňovanie verejnej moci, zo všeobecných princípov demokratického a právneho štátu, ako aj ustanovení Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

74. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup orgánov verejnej správy nielen v rozsahu žalobných námietok, ale aj mimo žalobných bodov posudzujúc, či v konaní nie sú vady uvedené v § 195 písm. a) až e) SSP. Žiadne z tam vymenovaných dôvodov, kedy súd nie je viazaný rozsahom žaloby, súd nezistil. Naopak, má jednoznačne za to, že zistenie skutkového stavu bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia je v súlade s administratívnym spisom. Nedošlo ani k uplynutiu prekluzívnej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za správny delikt, lehota bola dodržaná. Súd nezistil porušenie žiadnych zásad trestného konania podľa Trestného poriadku. Taktiež boli dodržané zásady ukladania trestov.

75. Správny súd poukazuje, že rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaného tvoria jeden celok (viď rozsudok NS SR sp.zn. 2Asan/2/2016 zo dňa 27.03.2019).

76. Správny súd zdôrazňuje, že zodpovednosť prevádzkovateľa za správny delikt podľa § 148 ods. 14 písm. b/ bod 5. zákona č. 106/2018 Z.z. spočívajúci v nesplnení povinnosti podrobiť vozidlo pravidelnej emisnej kontrole, ktorej predmetné vozidlá ako vozidlá evidované v Slovenskej republike a z evidencie ani dočasne nevyradené v zmysle § 108 ods. 1 písm. a/ a § 117 ods. 1 písm. a/ uvádzaného zákona podliehajú, je zodpovednosťou objektívnou. Z hľadiska uplatnenia ktorej nie je významné, či prevádzkovateľ má alebo nemá faktickú možnosť zabezpečiť podrobenie vozidiel predpísanej kontrole. Zodpovednosť za správny delikt nepodrobenia motorového vozidla emisnej kontrole pravidelnej je budovaná na objektívnom princípe a preto zákonodarca mimo iného aj zjednodušením ukladania pokút prostredníctvom rozkazného konania jasne zdôrazňuje zodpovednosť za výsledok. Otázka zavinenia, ktorá sa rieši najmä v priestupkovom konaní je v tejto súvislosti irelevantná, pretože v tomto konaní sa bude preukazovať len porušenie právnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR 1Asan/34/2020 zo dňa 20.04.2022).

77. Na podporu svojho tvrdenia, správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.januára 2015, sp.zn.8Sžf/111/2013, publikovaný v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 10/2015, z ktorého vyplýva tento právny názor:

„I. Ak ide o zodpovednosť fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ide o objektívnu zodpovednosť a subjektívna stránka tohto deliktu v zákonoch nie je založená na báze zavinenia. Pre správny orgán je relevantná len existencia protiprávneho stavu, spôsobená činnosťou alebo nečinnosťou fyzickej osoby podnikateľa.

II. Liberačné dôvody, pri preukázaní ktorých dochádza k redukcii, prípadne k zániku zodpovednosti fyzickej osoby podnikateľa za správny delikt, ktoré sa uplatnia vo výške sankcie alebo upustenia od jej uloženia, musia byť zakotvené vo všeobecnej rovine priamo v zákone, podľa ktorého sa uskutočňuje potrestanie za správny delikt správnym orgánom“.

78. Z ustanovenia § 149 ods.6 písm. a/ zákona č.106/2018 Z.z. vyplýva, že ak bola pokuta uložená za nepodrobenie vozidla technickej kontrole, emisnej kontrole alebo kontrole originality, pokuta sa považuje za uhradenú v plnej výške, ak do 15 dní odo dňa doručenia rozkazu je na platobný účet uvedený v rozkaze pripísaná jedna tretina z uloženej výšky pokuty a zároveň v tejto lehote vozidlo je podrobené príslušnej kontrole uvedenej v rozkaze.

Z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia uhradil na účet uvedený v rozkaze jednu tretinu z uloženej výšky pokuty a zároveň v tejto lehote vozidlo podrobil

príslušnej kontrole uvedenej v rozkaze, preto správny orgán nemohol v zmysle § 149 ods.7 písm.c/ zákona č.106/2018 Z.z. vec odložiť z dôvodu, že zanikla zodpovednosť žalobcu za porušenie povinnosti.

79. Žalobca z dôvodu údajnej nevykonateľnosti emisnej kontroly pravidelnej pre nedostatok pracovísk emisnej kontroly žiadal, aby sa Ministerstvo dopravy a výstavby SR zaoberalo jeho položenou predbežnou otázkou. Správny orgán prvého stupňa požiadal Ministerstvo dopravy a výstavby SR o usmernenie vzhľadom na podanie žalobcu zo dňa 08.11.2019, na čo príslušné ministerstvo reagovalo zaslaním e-mailovej správy zo dňa 13.11.2019, v ktorej uviedlo, že o žiadnu predbežnú otázku sa v tomto prípade nejedná. Zvlášť s poukazom na tú skutočnosť, že žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy týkajúce sa položenia tejto predbežnej otázky.

80. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou správnych orgánov, že žalobca ako prevádzkovateľ vozidla mal možnosť vybrať si pracovisko emisnej kontroly, v ktorom by svoje vozidlo podrobil emisnej kontrole pravidelnej, a to aj mimo miesta bydliska.

Správny súd dáva do pozornosti ustanovenie § 116 ods.4 veta prvá zákona č.106/2018 Z.z., podľa ktorého, emisnú kontrolu podľa ods.2 písm. a/až d/ (emisnú kontrolu pravidelnú, emisnú kontrolu zvláštnu, emisnú kontrolu administratívnu, opakovanú emisnú kontrolu, emisnú kontrolu vykonávanú v rámci cestne technickej kontroly) možno vykonať podľa voľby prevádzkovateľa vozidla na ktoromkoľvek pracovisku emisnej kontroly, ktoré je oprávnené na jej vykonanie.

Žalobca podľa názoru správneho súdu mal predložiť dôkazy, že práve z nedostatku kapacít pracovísk emisnej kontroly nemohol vykonať pravidelnú emisnú kontrolu. Ani v administratívnom konaní, ani v konaní pred správnym súdom žalobca nepreukázal listinným dôkazom, že bol na niektorom pracovisku emisnej kontroly a toto pracovisko emisnej kontroly mu odmietlo vykonať pravidelnú emisnú kontrolu, a to práve z tých dôvodov z akých tvrdí, t.j. že neboli dostatočné kapacity v čase, kedy mal povinnosť podrobiť motorové vozidlo pravidelnej emisnej kontrole. V zmysle § 34 ods. 3 Správneho súdneho poriadku účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú známe. Správny súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie správnych orgánov záviselo od posúdenia predbežnej otázky, ktorú položil žalobca.

81. Z obsahu administratívneho spisu ďalej vyplýva, že žalobca podal návrh na obnovu konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. b/ Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné sa na návrh účastníka konania obnoví, ak rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak. Správny orgán si môže úsudok urobiť o predbežnej otázke, ktorá vecne patrí do pôsobnosti iného orgánu. Ak sa neskôr zistí, že príslušný orgán o tejto otázke rozhodol inak, je to dôvod na obnovu konania. O takýto prípad pôjde vtedy, ak sa posúdenie veci správnym orgánom podstatným spôsobom odchyľuje od riešenia, ku ktorému v tejto veci dospel príslušný orgán, od posúdenia tejto otázky závisel aj obsah rozhodnutia v pôvodnom konaní.

Správny súd konštatuje, že v prílohe č.1 k zákonu č.106/2018 Z.z. sú podrobne uvedené podmienky na zriadenie stanice technickej kontroly, pracoviska emisnej kontroly a pracoviska kontroly originality nad rámec existujúcej siete.

Z uvedeného je zrejmé, že pracoviská emisných kontrol v Slovenskej republike tvoria tzv. sieť stacionárnych pracovísk emisných kontrol. Zriadenie ďalšieho stacionárneho pracoviska emisnej kontroly nad rámec existujúcej siete povoľuje Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Ak Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky správnomu orgánu vo svojom vyjadrení uviedlo, že sa nejedná o žiadnu predbežnú otázku, správny orgán postupoval v súlade so zákonom, a z jeho strany nedošlo k porušeniu procesných práv žalobcu, ak žalobcovi nedal možnosť vyjadriť sa k odpovedi Ministerstva dopravy a výstavby SR, nakoľko to nepovažoval za potrebné. Taktiež nebol dôvod na prerušenie administratívneho konania.

82. V tejto súvislosti je potrebné dať do popredia význam zásady právnej istoty a zásady rovnosti, ktoré sú limitom takéhoto postupu, pretože platí požiadavka, aby orgány verejnej moci rozhodovali o rovnakých otázkach v zásade rovnako. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6S/85/2018-119 zo dňa 08.10.2020(preskúmanie rozhodnutia o uložení pokuty za obdobný správny delikt), ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne a následne Najvyšší správny súd

Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne rozsudkom sp.zn. 1Asan/34/2020 zo dňa 20.04.2022 zamietol.

83. Žalobná námietka žalobcu, že rozhodnutia správnych orgánov sa opierajú o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, je nedôvodná. Namietal, že správne orgány nepreukázali certifikátom, že dátum a čas na výstupe z Jednotného informačného systému v cestnej doprave je pravdivý.

84. Podľa § 2 os. 1 zákona č. 387/2015 Z.z., cestný informačný systém je informačný systém verejnej správy na úsekoch cestnej dopravy podľa osobitných predpisov, ktorý sa vedie na účely konaní orgánov verejnej moci, výkonu kontroly evidencie údajov, vzdelávania a nadobúdanie odborných spôsobilostí na úseku cestnej dopravy.

85. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 387/2015 Z.z., údaje evidované v cestnom informačnom systéme sa považujú za úplné a zodpovedajúce skutočnosti, kým nie je preukázaný opak. Proti osobe, ktorá sa v dobrej viere spolieha na údaje v cestnom informačnom systéme nemôže iná osoba namietat', že tieto údaje nie sú úplné alebo nezodpovedajú skutočnosti.

Správny súd opätovne zdôrazňuje, že žalobca v priebehu administratívneho konania nepredložil ani jeden relevantný listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že k porušeniu predmetnej povinnosti žalobcu ako prevádzkovateľa vozidla nedošlo. Žalobca nepreukázal, že nedostatok pracovísk emisnej kontroly mu znemožnilo používať vozidlo, a to práve z dôvodu nemožnosti vykonania emisnej kontroly pravidelnej na území celej Slovenskej republiky.

86. Správny súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k námietke, v ktorej žalobca namietal uplynutie subjektívnej lehoty na uloženie sankcie za správny delikt v zmysle § 148 ods. 26 zákona č. 106/2018 Z.z. resp. namietal, že údajného správneho deliktu sa mal dopustiť podľa výrokovej časti rozhodnutia správnych orgánov (že sa nepodrobil v stanovenej lehote do 15.10.2016 pravidelnej emisnej kontrole s osobným motorovým vozidlom, ktorého je prevádzkovateľom), pričom v tom čase ešte zákon č. 106/2018 Z.z. nebol v platnosti, t.j. nebol účinný.

87. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustanovenie § 170 ods. 1 zákona č. 106/2018, podľa ktorého konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách. Tento zákon bol zrušený dňa 20.05.2018. Nový zákon o prevádzke vozidiel v cestnej premávke č. 106/2018 Z.z. nadobudol platnosť a účinnosť od 13.04.2018.

Správny súd však dáva do pozornosti, že v zmysle ustálenej judikatúry rozhodujúcou skutočnosťou pri začatí plynutia subjektívnej lehoty na uloženie sankcie za správny delikt je skutočnosť, kedy sa správny orgán dozvedel o porušení zákona. Príslušný správny orgán sa o porušení povinnosti dozvedel až dňom vytvorenia výstupu z Jednotného informačného systému v cestnej doprave (dôkaz porušenia) č. 2019-03-05-2044385975 s dátumom vytvorenia 05.03.2019 o 06:59 hod.

Prvým úkonom v konaní o správnom delikte podľa § 148 zákona č. 106/2018 Z.z. sa považuje doručenie rozkazu účastníkovi konania (žalobcovi). Rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 15.04.2019, t.j. za účinnosti nového zákona č. 106/2018 Z.z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke.

88. K námietkam žalobcu, že boli porušené princípy dobrej správy a princíp legality štátnej moci správny súd argumentuje, že sa týkali len ochrany práv na spravodlivý proces. Správny súd je toho názoru, že procesné práva žalobcu neboli zo strany správnych orgánov porušené. V správnom konaní na základe zistení správneho orgánu prvého stupňa bol vydaný rozkaz dňa 21.03.2019 o uložení pokuty žalobcovi za spáchanie správneho deliktu podľa § 149 ods. 1 a § 148 ods. 14 písm. b/ piateho bodu zákona č. 106/2018 Z.z. za to, že porušil povinnosť podľa § 45 ods. 1 písm. b/ druhého bodu v spojení s ust. § 117 ods. 1 zákona č. 106/2018 Z.z. bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť v ustanovených lehotách vozidlo emisnej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným právnym predpisom, t.j. podľa zákona č. 106/2018 Z.z..

89. Proti tomuto rozkazu podal žalobca odpor, následne správny orgán prvého stupňa vydal dňa 06.05.2019 skoršie rozhodnutie, ktorým žalobcovi uložil pokutu vo výške 165,- eur za spáchanie správneho deliktu, ako je to uvedené v rozkaze po podaní odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Žalovaný vydal skoršie rozhodnutie dňa 03.09.2019, ktorým zrušil rozhodnutie

prvostupňového správneho orgánu zo dňa 06.05.2019, vrátil vec správne mu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, v ktorom vytkol správne mu orgánu prvého stupňa, že nedal účastníkovi konania (žalobcovi) možnosť vyjadriť sa v určenej lehote, čím došlo k porušeniu § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Následne bol žalobca upovedomený o začatí správneho konania a vyzvaný na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia zo dňa 08.10.2019 a bola určená lehota 7 dní od doručenia tejto výzvy.

90. Žalobca zaslal vyjadrenie k upovedomeniu zo dňa 08.10.2019, ktoré bolo doručené správne mu orgánu prvého stupňa dňa 11.11.2019 spolu s predbežnou otázkou v súlade s § 40 Správneho poriadku Ministerstvu dopravy a výstavby SR z dôvodu nevykonateľnosti pravidelnej technickej a emisnej kontroly, čo je následkom nedostatku staníc STK. Správny orgán požiadal o súčinnosť a usmernenie Ministerstvo dopravy a výstavby SR k uvedenej predbežnej otázke položenej žalobcom. Následne správny orgán prvého stupňa vydal dňa 10.12.2019 rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 165,- eur s tým, že v tomto rozhodnutí sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca opätovne odvolanie; následne žalovaný rozhodol o odvolaní a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu rozhodnutím zo dňa 04.05.2020.

91. Správny súd dáva do pozornosti ust. § 27 ods. 2 po bodkočiarku SSP, podľa ktorého pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy alebo vykonal na základe zákonom povolennej správnej úvahy správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

92. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených medziach uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite odôvodnené (Najvyšší súd SR sp.zn.8Sžo/163/2010, R 90/2012).

93. Žalobca v replike doručenej správne mu súdu dňa 22.11.2020 žiadal, aby súd prizval znalca z príslušného odboru a odvetvia, ktorý by zodpovedal otázku: „Ako dlho je nutné čakať na vykonanie technickej kontroly pri aktuálnom množstve vozidiel podliehajúcich technickej kontrole v okrese Prešov s prihliadnutím na skutočnosť, že mesto Prešov je spádové mesto so stanicami technickej kontroly pre nákladné autá celého prešovského kraja“?

Správny súd nepovažoval s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti zistené v administratívnom konaní za dôvodné v súdnom konaní prizvať znalca, ktorý by zodpovedal túto žalobcom položenú otázku. Správny súd zhodne ako správne orgány zastáva názor, že žalobca mal možnosť vykonať pravidelnú emisnú kontrolu nielen v okrese Prešov, ale aj v inom meste na území SR, navyše ak mal na to lehotu dvoch rokov.

94. Žalobca zaslal dňa 27.04.2023 o 9:38hod. prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy správne mu súdu Návrh na odročenie pojednávania veci z dôvodu, že včera (dňa 26.04.2023) vo večerných hodinách sa u neho prejavili klinické príznaky ochorenia, ktoré majú vplyv na obmedzenú pohyblivosť jeho osoby a, ktoré nepominuli. Tieto skutočnosti sú podľa názoru žalobcu dostatočným dôvodom na odročenie pojednávania.

Správny súd konštatuje, že vytýčil termín pojednávania na deň 27.04.2023 o 9:50 hod. Z registra Krajského súdu v Prešove vyplýva, že tento návrh žalobcu na odročenie pojednávania bol správne mu súdu doručený dňa 27.04.2023 až o 10:02:34 hod.

Správny súd na vysvetlenie dodáva, že podanie adresované súdu príde do schránky súdu vedenej na ÚPVS (ústrednom portáli verejnej správy) a následne je spracovávané a vyberané elektronickými – softvérovými nástrojmi a zasielané priamo už do elektronickej aplikácie súdneho manažmentu konkrétneho súdu; a práve pri tomto procese vznikajú vzhľadom na množstvo doručovaných podaní časové odstupy medzi doručením podania účastníkom do schránky súdu v ÚPVS a následným doručením zásielky do podateľne konkrétneho súdu.

Žalobca tiež zaslal návrh na odročenie pojednávania dňa 27.04.2023 aj prostredníctvom e-mailu, avšak až o 10:06hod., tzn. až v čase, kedy sa už pojednávanie konalo.

Správny súd poukazuje, že žalobca tieto svoje všeobecné tvrdenia (o obmedzenej pohyblivosti) nepreukázal zaslaním potvrdenia o lekárskom vyšetrení napr. na lekárskej pohotovosti vo večerných hodinách, prípadne ošetrovaním v nasledujúci deň u svojho obvodného lekára resp. dodatočným zaslaním dokladu o PN, ktoré by jednoznačne preukázali nemožnosť žalobcu dostaviť sa na pojednávanie.

Správny súd dáva do pozornosti, že skorší termín v tejto veci bol vytýčený na deň 28.02.2023 o 10:30hod. Aj v tomto prípade žalobca dňa 27.02.2023 o 19:30hod. prostredníctvom ÚPVS zaslal návrh na odročenie pojednávania z dôvodu, že dňa 27.02.2023 vo večerných hodinách sa u neho prejavili klinické príznaky ochorenia COVID 19. Ani v tomto prípade žalobca svoje tvrdenie nepreukázal aspoň potvrdením svojho obvodného lekára resp. dôkazom o vykonaní testu. Správny súd však pojednávanie odročil a žalobcovi zaslal nový termín pojednávania.

95. Z obsahu zápisnice z pojednávania vyplýva, že predsedníčka senátu pred začiatkom pojednávania zisťovala u súdnej tajomníčky a tiež na sekretariáte Krajského súdu v Prešove, či žalobca prostredníctvom ÚPVS svoju neprítomnosť neospravedlnil. V tom čase žiadne podanie od žalobcu nebolo súdu doručené. Správny súd zastáva názor, že konal v súlade s § 114 SSP, ak konal v neprítomnosti žalobcu.

96. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva okrem iného vo veci Garcia Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.01.1999, týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, ďalej Ruiz Toria proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90, judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I.ÚS 226/03 zo dňa 12.05.2004, III.ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004, sp. zn. III.ÚS 95/06 zo dňa 15.03.2006, sp. zn. III.ÚS 260/06 zo dňa 23.08.2006) nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s pohľadom na okolnosti každého prípadu; súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty. Súd má v odôvodnení svojho rozhodnutia reagovať na zásadné relevantné námietky súvisiace s predmetom súdnej ochrany prednesené žalobcom. Uvedené je s poukazom na zásadu zákonnosti a na princípy dobrej správy potrebné aplikovať aj vo vzťahu k rozhodnutiam správnych orgánov.

97. Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

98. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 168 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný a správny súd nezistil mimoriadne okolnosti na priznanie trov žalovanému, preto náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

99. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť a to v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podaných podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie II. stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).